
Kronika : z życia izb adwokackich

Palestra 12/4(124), 123-125

1968

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

laniem porad pracownikom i gotów by był stanąć w obliczu konfliktu po ich stronie. Innymi słowy, rada zakładowa „Zamech” szykuje robotnikom adwokata (...).”

Ta droga — wydaje się — prowadzi do właściwych rozwiązań: radca prawny przedsiębiorstwa bronić będzie jego interesów, po stronie zrzeszonych robotników zaś staje równorzędny partner, angażowany przez radę zakładową, może być nim także adwokat-członek zespołu.

Wypadnie więc zgodzić się z Autorką, kiedy w konkluzji stwierdza:

„Nie sposób bowiem dłużej żywić się fikcją, która głosi, że radca prawny przedsiębiorstwa socjalistycznego broni w równej mierze pracowników co zakładu. Radca prawny nawet pełen najlepszych chęci nie jest w stanie tego dokonać (...). Radca prawny nie może być i po lewicy, i po prawicy. I w końcu jest tak, że pracownicy nie mają swojego obrońcy (...). Inicjatywa związków zawodowych może mieć, jak się zdaje, wpływ na rozwiązanie tego konfliktu”.

S.M.

KRONIKA

Z ŻYCIA IZB ADWOKACKICH

Izba kielecka

1. W ramach ogólnokrajowej akcji: „Wszystkie dzieci są nasze” — Rada Adwokacka w Kielcach na posiedzeniu w dniu 13 stycznia 1968 r. uchwaliła ufundowanie dwóch książeczek mieszkaniowych dla sierot. Jedną z tych książeczek Rada chce przeznaczyć dla niezamożnej sieroty po zmarłym prawniku, a drugą wręczy osobie, którą wskaże instytucja opieki społecznej.

Rada Adwokacka w Kielcach zwraca się niniejszym z gorącym apelem do innych rad o podjęcie podobnych kroków.

2. Adwokatura kielecka aktywnie włączyła się w obchody 50-lecia Rewolucji Październikowej.

Rada Adwokacka uczestniczyła we wszystkich wystąpieniach organizacyjnych środowiska prawniczego, w zespołach zaś zostały przeprowadzone odpowiednie akcje propagandowe. W ramach szkolenia aplikanckiego został zorganizowany specjalny wykład na temat dróg rozwojowych radzieckiego wymiaru sprawiedliwości ze szczególnym uwzględnieniem historii adwokatury. Ponadto nawiązano bliski kontakt z Prezydium Obwodowego Kolegium Adwokatów w Winnicy (bratni obwód Kielecczyzny).

Na przesłane pozdrowienia Kolegium Adwokackie w Winnicy odpowiedziało serdecznym listem, napisanym w języku polskim, i przekazało szereg wydawnictw albumowych obrazujących życie, historię i plenery obwodu winnickiego.

Celem dalszego zacieśnienia dobrosąsiedzkich stosunków Rada Adwokacka w Kielcach planuje w przyszłości wymianę delegacji i wzajemne zapoznawanie się z metodami i warunkami pracy.

Izba wrocławska

I. W dniach od 14 do 18 lutego 1968 r. odbyła się siódma z kolei konferencja szkoleniowo-naukowa adwokatów i aplikantów adwokackich Izby wrocławskiej.

Konferencja odbyła się w Domu Wypoczynkowym Ministerstwa Sprawiedliwości w Karpaczu koło Jeleniej Góry.

W konferencji wzięło udział 36 adwokatów, 16 aplikantów Izby wrocławskiej i 8 aplikantów Izby polskiej.

Na konferencję przybył Sekretarz Naczelnej Rady Adwokackiej Kol. adw. Zdzisław Czeszejko, który wygłosił prelekcję na temat „Prawo oskarżonego do obrony”. Ponadto wygłoszone zostały przez podanych niżej autorów następujące referaty:

- 1) adw. Marian Majer: Orzecnictwo Sądu Najwyższego z zakresu prawa karnego materialnego w latach 1966—1967;
- 2) adw. Jerzy Bomba: Bójka i pobicie w orzecznictwie Sądu Najwyższego z lat 1962—1967;
- 3) adw. Edward Olszewski: Typowe błędy adwokatów zdarzające się w rewizjach lub innych opracowaniach pisemnych;
- 4) adw. Zdzisław Kapko: Rola adwokata w ujawnieniu elementów podmiotowych w postępowaniu dowodowym dotyczącym wypadków drogowych;
- 5) adw. Andrzej Kiszka: Odszkodowanie cywilne za niewłaściwe zachowanie się strony lub jej pełnomocnika przy zawieraniu umowy;
- 6) adw. Stanisław Janikowski: Ochrona mienia społecznego — zagadnienia proceduralne;
- 7) adw. Jan Gadomski: Niektóre zagadnienia z praktyki stosowania przepisów dawnego art. 7 i obowiązującego art. 11 k.p.c. na tle orzecnictwa Sądu Najwyższego;
- 8) dziekan Jan Chmielnikowski: Aktualne problemy adwokatury w Polsce.

Referaty zostały wygłoszone przy pełnej frekwencji uczestników i wywołały ożywioną dyskusję.

Na tle powyższej konferencji nasuwa się już w tej chwili tego rodzaju uwaga, że ta forma doskonalenia zawodowego, stosowana zresztą od trzech lat w naszej Izbie, jest bardzo pożyteczna. Należy podkreślić, że dobór tematyki konferencji, ujmujący zagadnienia związane z praktyką wykonywania zawodu adwokackiego, odpowiada całkowicie zapotrzebowaniu uczestników. Wydaje się jednak, że w przyszłości wystarczy całkowicie wygłaszanie jednego referatu dziennie.

Pożyteczną innowacją tej konferencji było opracowanie przez kolegów referatów tez, które zostały podzielone i doreczone uczestnikom przed rozpoczęciem konferencji. Uaktywniło to znacznie udział dyskutantów.

Konferencji przewodniczył dziekan Rady Adwokackiej adw. Jan Chmielnikowski. Stronę merytoryczną konferencji opracował członek Rady Adwokackiej adw. dr Andrzej Kiszka.

II. W roku 1966, w odpowiedzi na apel prasowy o fundowaniu telewizorów dla pacjentów przebywających w szpitalach, Izba Adwokacka we Wrocławiu ufundowała ze składek koleżanek i kolegów adwokatów telewizor dla pacjentów Kliniki Laryngologicznej Akademii Medycznej we Wrocławiu. Kontynuując tę akcję, członkowie naszej Izby ufundowali w bieżącym roku kolejny telewizor dla pacjentek przebywających w I Klinice Ginekologiczno-Położniczej Akademii Medycznej we Wrocławiu.

W dniu 12 marca 1968 r. dziekan Rady Adwokackiej w towarzystwie adwokatów: Zygmunta Ziemy, członka Egzekutywy POP PZPR przy Radzie Adwokackiej, i Włodzimierza Harkawego, inicjatorów tej akcji, wręczył kierownikowi Kliniki prof. drowi Kazimierzowi Nowosadowi telewizor „Opal II”. Dar ten spotkał się z pozytywnym przyjęciem przez kierownictwo Kliniki oraz pacjentki.

O przekazaniu telewizora umieściły wzmianki miejscowa prasa i radio.

III. W dniu 14 stycznia 1968 r. została po raz trzeci zorganizowana „choinka noworoczna” dla dzieci adwokatów, aplikantów adwokackich oraz pracowników Izby wrocławskiej. W imprezie wzięło udział około 170 dzieci, które zostały obdarowane upominkami i słodyczami.

Imprezę prowadzili pracownicy Młodzieżowego Domu Kultury. Dużym powodzeniem cieszyły się występy iluzjonisty.

Żywy udział w organizowaniu imprezy wzięli członkowie komitetu organizacyjnego kol. adw.: Regina Pałkiewicz, apl. adw. Anna Graczyk, Joanna Ładomirska, Danuta Kluza i Janusz Hoszowski oraz kierowniczka biura Rady ob. Wanda Ludwin.

IV. W dniu 4 marca 1968 r. w ramach Klubu Dyskusyjnego, prowadzonego przez POP PZPR przy Radzie Adwokackiej we Wrocławiu, staraniem I Sekretarza kol. adw. Jerzego Sobczaka, zostało zorganizowane spotkanie z redaktorem Janem Gerhardtem, naczelnym redaktorem „Forum” na temat aktualnej sytuacji międzynarodowej. Spotkanie zgromadziło liczne koleżanki i kolegów adwokatów i aplikantów adwokackich. Prelekcja wywołała żywą dyskusję oraz liczne pytania, na które udzielał odpowiedzi prelegent.

V. W dniu 8 stycznia 1968 r. odbyło się posiedzenie połączonych wydziałów (matematycznego i prawnego) Wrocławskiego Towarzystwa Naukowego, na którym prof. dr Bronisław Knaster i prof. dr Franciszek Longchamps przedstawili pracę adw. dra Andrzeja Kiszy pt.: Model cybernetyczny powstawania i działania prawa. Sam autor zreferował podstawowe założenia tego modelu i odpowiadał na liczne pytania słuchaczy.

Przedstawiona praca wywołała dużą dyskusję, w której zabierali także głos wybitni przedstawiciele wrocławskiej szkoły matematycznej, mającej ustaloną już pozycję w skali światowej (prof. dr H. Steinhaus, prof. dr S. Hartman, prof. dr B. Knaster, doc. dr J. Płonka).